

Boje

Peter Nagy

Nie tak dávno ako mláďa stále vláčil som
sám po cestách zaprášenú loď čo stačí dvom.
Kým som prišiel k oceánu, loď sa rozpadá
tak plávam sám, kým bóje nezbadám.

Zvládzem plávať k bójam, keď si bójou práve ty,
kým ma držíš, nadnáša to a je to práve tým,
že keď sa márne hľadáme, ty prvá nájdeš mňa
po láskach bez lásky si ty ozajstná.

Pozerám sa na starcov keď berú z popolníc -
jak cez toto preplávam.
Irónia oceánu - na konci je nič,
ešteže bóje mám, ešteže teba mám.

Nie tak dávno ako mláďa stále vláčil som
sám po cestách zaprášenú loď čo stačí dvom.
Kým som prišiel k oceánu, loď sa rozpadá
tak plávam sám, kým bóje nezbadám.

Vidím dievča na vozíčku pred radom schodov,
každý sa obzerá.
Zrazu cítim pod sebou jak ďaleko je dno,
ešteže bóje mám, ešteže teba mám.

Vládzem plávať k bójam, keď si bójou práve ty,
kým sa mračím, ty s detským smiechom vznášaš sa nad tým
a keď sa márne hľadáme, ty prvá nájdeš mňa
po láskach bez lásky si ty ozajstná

Viem že kým ťa mám,
viem, že bóje mám
a na oceán nie som sám.